Bài Học 1 **25 Tháng 6 - 1 Tháng 7*

Sự Thờ Phượng Trong Sáng Thế Ký
Hai Cách Thờ Phượng

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Sáng 3:1-13; Sáng 4:1-4; Sáng 6:1-8; Sáng 12:1-8; Sáng 22:1-18; Sáng 28:10-22; Tít 1:2.*

Câu Gốc: "Gia-cốp thức giấc, nói rằng: Thật Đức Giê-hô-va hiện có trong nơi đây mà tôi không biết! Người bắt sợ và nói rằng: Chốn nầy đáng kinh khủng thay! Đây thật là đền Đức Chúa Trời, thật là cửa của trời!" ***(Sáng thế Ký 28:16, 17).***

Là con người, chúng ta cần phải thờ phượng một đấng hay một điều gì đó. Nên việc chọn đối tượng cho chúng ta thờ phượng là một quyết định quan trọng. Nhất là trong thời kỳ cuối cùng, quyết định này còn nghiêm trọng hơn bao giờ hết, vì rõ ràng có hai nhóm người thờ phượng: (1) những kẻ thờ phượng Đấng Tạo Hóa, và (2) những kẻ thờ phượng con thú cùng ảnh tượng nó.

Nguồn cội của sự khác biệt của hai nhóm người thờ phượng kể trên có thể thấy từ trong những chương đầu tiên của Kinh Thánh. Chẳng hạn, trong câu chuyện của Ca-in và A-bên, chúng ta thấy có hai hạng người thờ phượng. Hạng thứ nhất, được tiêu biểu bởi A-bên, họ thờ phượng Đức Chúa Trời thật trong cung cách Ngài phải được thờ phượng. Và Ca-in, tiêu biểu cho nhóm thứ hai, thờ phượng một cách sai lầm. Sự thờ phượng của A-bên đã được Chúa chấp nhận, nhưng cách Ca-in thờ phượng đã bị Chúa từ chối. Bởi vì sự thờ phượng mà A-bên đã bày tỏ sự cứu chuộc bởi đức tin. Và sự thờ phượng mà Ca-in có lại đặt trên căn bản của việc làm. Cách thờ phượng của Ca-in là cách thờ phượng giả dối mà chúng ta thấy nhan nhãn ngày nay. Mọi sự thờ phượng giả dối đều đặt trên căn bản của việc làm. Kinh Thánh điểm mặt lối thờ phượng này nhiều lần. Sự thờ phượng thật đặt tâm điểm duy nhất là Đức Chúa Trời. Sự thờ phượng thật chú tâm vào quyền năng của Đức Chúa Trời và sự công chính của Ngài. Nhưng sự thờ phượng giả dối đặt trọng tâm nơi cá nhân của kẻ thờ phượng.

Thứ Nhất *26 Tháng 6*

Sự Thờ Phượng Trong Vườn Ê-đen

Sáng thế Ký đoạn 1 kể lại cho chúng ta thấy khung cảnh của vườn Ê-đen là nhà của A-đam và Ê-va, tổ phụ của loài người. Đấng Tạo Hóa vừa mới tạo dựng một thế giới tuyệt mỹ. Ngài hoàn tất công trình sáng tạo của mình bằng sự thiết lập gia đình đầu tiên. Thế gian lúc ấy hoàn toàn, chúng ta có thể nói thế giới lúc ấy tuyệt hảo như thiên đàng.

Sáng thế Ký 2:1-3 kể thêm một chi tiết quan trọng của câu chuyện tạo thế: Đức Chúa Trời đã biệt riêng ra ngày thứ Bảy để làm thành ngày nghỉ thánh hay ngày Sa-bát. Ngày này như vậy, rõ ràng đi đôi với sự tạo thế, và làm mẫu mực cho điều răn thứ tư trong Mười Điều Răn của Chúa. Việc biệt riêng ngày Sa-bát này của Chúa là để tuyên bố quyền Tạo Hóa của Ngài, rằng Ngài là Đấng đã dựng nên trời và đất. Một ngày đã được Chúa biệt riêng cho sự thờ phượng. Chúng ta không biết nhiều về cách thờ phượng nào mà A-dam và Ê-va có trong tư cách những con người chưa hề phạm tội.

Đọc lại phần chuyện buồn thảm của sự vi phạm của con người, khi họ sa vào chước cám dỗ trong Sáng thế Ký 3:1-13. Chúng ta thấy có thay đổi nào trong sự giao tiếp A-đam và Ê-va có với Đức Chúa Trời? (câu 8-10). A-đam đã trả lời thế nào cho câu hỏi của Đức Chúa Trời (câu 11-13)? Câu trả lời cho chúng ta thấy điều gì đã xảy đến với ông?

_____

_____

_____

Sau sự Sa Ngã, rất nhiều điều trước kia không có, nay bỗng dưng xuất hiện. Cũng thể ấy, trong giây phút sau sự bất tuân, giá trị đạo đức của con người đã thay đổi. Thay vì yêu, kính, tin cậy vào Đức Chúa Trời, lòng người nay đầy sự sợ hãi, cảm giác tội lỗi, và xấu hổ. Thay vì muốn có sự hiện diện thánh khiết của Chúa, người ta chạy trốn khỏi Ngài. Đối với A-đam và Ê-va, mối tương quan mật thiết của họ với Chúa đã bị đổ vỡ, và chẳng còn như xưa nữa. Khi Chúa đến tìm họ, họ lánh mặt để không bị Chúa nhìn thấy. Sự xấu hổ và sợ hãi đã làm họ trốn Chúa là Cha yêu thương, là Đấng đã tạo dựng họ.

Quả là một thí dụ tỏ tường cho chúng ta thấy tội lỗi đã làm gì cho chúng ta và vẫn còn đang tiếp tục làm.

Hãy nghĩ đến những lúc trong đời bạn, qua những kinh nghiệm xảy đến, có thể ấy là những tội lỗi hay lầm lỡ mà làm bạn xấu hổ đến độ bạn chỉ muốn trốn khỏi mặt Chúa. Khi điều ấy xảy đến, nó ảnh hưởng đời sống nguyện cầu của bạn như thế nào? Bạn có thấy điều ấy ảnh hưởng sự thờ phượng Chúa hết lòng của bạn hay không?

_____

Thứ Hai *27 Tháng 6

Sự Thờ Phượng Ngoài Vườn Ê-đen

Sau khi phạm tội bất tuân và bị đuổi khỏi vườn Ê-đen, A-đam và Ê-va không bao giờ còn thấy vườn ấy nữa, và họ phải sống bên ngoài vườn. Lời hứa phúc âm đầu tiên đã hứa với họ trong vườn Ê-đen (Sáng 3:15). Nhưng Kinh Thánh không nói đến một sinh lễ nào cả. Nhiều người đoán có lẽ Sáng thế Ký 3:21 có một con sinh lễ đã được dâng lên, nhưng câu này không nói gì về một lễ hy sinh hay sự thờ phượng nào. Câu chuyện của Ca-in và A-bên nói rất tỏ tường về một hệ thống dâng của lễ hy sinh.

Đọc lại Sáng thế Ký 4:1-7 về câu chuyện dâng của lễ và sự thờ phượng đầu tiên trong Kinh Thánh. Tại sao Đức Chúa Trời không chấp nhận của dâng Ca-in, và tại sao Ngài chấp nhận của lễ A-bên dâng lên Ngài?

_____

_____

Ca-in và A-bên tiêu biểu hai hạng người thờ phượng Đức Chúa Trời từ sau khi loài người phạm tội. Cả hai đều dựng bàn thờ thờ lạy Chúa. Cả hai đều mang của lễ dâng đến Ngài. Nhưng một của lễ được nhậm, và một thì không.

Họ khác nhau ở điểm nào? Để trả lời câu hỏi này, chúng ta phải hiểu tư tưởng "được cứu bởi đức tin." Đó là phúc âm, đã được ban cho A-đam và Ê-va từ lúc họ còn ở trong vườn Ê-đen. Nhưng Đức Chúa Trời đã có một chương trình cứu chuộc từ trước khi thế giới được tạo dựng (Ê-phê-sô 1:4; Tít 1:2).

Của dâng của Ca-in tượng trưng cho "được cứu bởi việc làm." Đó là căn bản của mọi giáo lý sai lầm và sự thờ phượng sai lầm. Thiên đàng và thế gian cách nhau quá xa để mà cho bất kỳ một ai, vì sức riêng và bằng việc làm của mình có thể mang họ đến thiên đàng. Cố gắng dùng công quả mình để chuộc tội là một thái độ mà loài người đã làm tự ngàn xưa đến nay.

Của lễ của A-bên là một con sinh tế bày tỏ chân lý rằng chỉ có sự chết của Chúa Cứu Thế mới làm cho tội nhân trở nên xứng đáng trước mặt Đức Chúa Trời. Vì chỉ có Đấng Cứu Thế mới là Đấng duy nhất ngang hàng với Đức Chúa Trời (Phi-líp 2:6).

Chúng ta học được một bài học hào hùng về sự thờ phượng: mọi sự thờ phượng phải đặt trọng tâm trên một sự thật rằng, chúng ta thảy đều không thể nào tự cứu lấy chính mình. Chúng ta phải biết rằng mọi cố gắng dùng công sức mình để cứu mình chẳng khác nào hành động của Ca-in. Muốn hiến dâng lòng thờ phượng thật cho Đức Chúa Trời, chúng ta chỉ cần biết rằng duy chỉ có ân điển của Đức Chúa Trời mới cứu chúng ta và cho chúng ta có hy vọng vào sự sống vĩnh cửu.

Hãy dò xét tâm tư, ý tưởng, sự suy luận, và lòng bạn về cách bạn đối với sự thờ phượng. Trong sự thờ phượng của bạn, Đấng Cứu Thế có là trọng tâm không? Hay bạn quá chú tâm tới bản thân mình hơn?

Thứ Ba *28 Tháng 6*

Hai Cách Thờ Phượng

Trong Sáng thế Ký đoạn 4, chúng ta thấy loài người ngày càng sa chân vào tội lỗi hơn. Chẳng hạn như La-méc đã phạm tội lấy nhiều vợ. Rồi ông ta còn giết người. Vì đã giết người, ông ta rất là sợ hãi. Nhưng trong Sáng thế Ký 4:25, 26 cũng cho chúng ta thấy có những người vẫn trung tín với Đức Chúa Trời. Bởi vì lúc đó, như Kinh Thánh nói, người ta bắt đầu thờ phượng Đức Chúa Trời.

Sáng thế Ký 6:1-8 nói có một hiện trạng nào bắt đầu xảy ra? Tại sao điều nầy là nguy hiểm? Kết quả của việc này là gì?

_____

_____

_____

Dần dần, có hai hạng người thờ phượng Đức Chúa Trời (Sáng 6:1-4). Thế gian lúc ấy có những điều đồi trụy xấu xa, nhưng đồng thời cũng có những bậc lãnh đạo sống còn vì họ có sự hiểu biết và đặt đức tin nơi Đức Chúa Trời. Số người này không nhiều, và tên họ được ghi lại trong Kinh Thánh. Bất cứ thời đại nào, Đức Chúa Trời vẫn có một số những kẻ tin Ngài chân thật. Nhưng rồi cũng có lúc, lòng người quá gian ác đến nỗi Đức Chúa Trời không còn cách nào hơn là diệt trừ họ hết thảy và khởi sự lại từ đầu.

Đó là lý do cho Trận Đại Hồng Thủy.

Theo Sáng thế Ký 8:20, điều gì Nô-ê làm trước hết sau khi ra khỏi tàu? Tại sao điều này là quan trọng?

_____

_____

Một trong những điều quan trọng trong việc thờ phượng là của lễ hy sinh. Đây là một thí dụ thứ nhất trong Kinh Thánh về một chỗ để thờ phượng Chúa. Chỗ này là một bàn thờ mà Nô-ê và gia đình ông thờ lạy và dâng của lễ hy sinh cho Đức Chúa Trời. Nô-ê cho thế gian thấy ông trông nhờ vào Đức Chúa Trời như thế nào. Và ông cũng tin vào sự đến của Đấng Mê-si, là Đấng sẽ liều mình hiến thân mình hầu đem lại sự cứu rỗi cho những ai tin Ngài. Nô-ê biết là mình sẽ được cứu nhờ ân điển của Đức Chúa Trời. Nếu không vì ân điển Chúa thì Nô-ê cũng đã bị hủy diệt cùng với toàn thế gian lúc ấy.

Đời sống mỗi ngày của bạn có tỏ bày ân điển của Chúa ban cho không? Hay quan trọng hơn, bạn tỏ bày cho mọi người biết bạn trông cậy vào ân điển của Ngài như thế nào?

Thứ Tư *29 Tháng 6*

Đức Tin Của Áp-Ra-Ham

Sáng thế Ký 12:1-8 dạy gì cho chúng ta về Áp-ra-ham và sự kêu gọi bởi Chúa?

_____

Áp-ra-ham rất trung tín với Đức Chúa Trời. Nhưng một số thân nhân trong gia đình của ông đã bắt đầu thờ hình tượng và các thần khác. Lối sống này là văn hóa của người thời ấy. Bởi vậy Đức Chúa Trời mới kêu gọi Áp-ra-ham hãy từ bỏ quê hương mình, lánh xa những người bà con, đi trên con đường vô định để thành lập một quốc gia mới của những người thờ lạy và phụng sự Đức Chúa Trời thật.

Chắc chắc vợ chồng Áp-ra-ham và Sa-ra đã mang lại ảnh hưởng cho những người khác để họ chấp nhận việc thờ lạy Đức Chúa Trời thật. Nhưng có một lý do khác mà Đức Chúa Trời đã chọn và gọi ông để làm tổ phụ của một dân tộc. "Vì Áp-ra-ham đã vâng lời ta và đã giữ điều ta phán dạy, lịnh, luật và lệ của ta" (Sáng 26:5). Và còn một lý do khác nữa: "Áp-ra-ham tin Đức Giê-hô-va, thì Ngài kể sự đó là công bình cho người" (Sáng 15:6).

Nhưng đồng thời, Áp-ra-ham cũng có những bài học khó khăn mà ông phải học . . .

Hãy đọc về sự thử nghiệm và Áp-ra-ham phải chịu trong Sáng thế Ký 22:1-18. Tại sao Chúa lại thử Áp-ra-ham với điều đau đớn này? Theo câu 8, 13, 14, sứ điệp nào Chúa muốn Áp-ra-ham phải hiểu được?

_____

_____

_____

Như chúng ta đã thấy, sự chết của Đức Chúa Giê-su, con Đức Chúa Trời, là một phần quan trọng của kế hoạch cứu rỗi. Ngay từ lúc ban đầu, hệ thống dâng của lễ hy sinh đã là biểu tượng cho sự chết của con Đức Chúa Trời. Đức Giê-hô-va muốn người ta dùng một con vật sống. Nhưng trong văn hóa và tập tục của những kẻ thờ ngoại thần và tà thần, người ta dâng cả con thật của họ làm lễ dâng cho các thần. Đây là một tập tục mà Đức Chúa Trời gớm ghiếc (Phục truyền 12:31). Như vậy thử nghiệm mà Đức Chúa Trời thử Áp-ra-ham ở đây là một bài học hùng hồn cho cá nhân ông về đức tin và sự trông cậy: sự kiện này biểu tượng cho ông thấy sự chết của Đấng Cứu Thế là quan trọng và cần yếu vô cùng để mang sự cứu rỗi đến cho con người. Áp-ra-ham biết thế nào là nỗi đau vô cùng trong cái chết của Đấng Cứu Thế đối với Cha Ngài. Dù sao sự hy sinh ấy, sự đau đớn ấy phải có đặng cho loài người được cứu.

Hãy suy tưởng về đức tin của Áp-ra-ham qua sự thử nghiệm này. Thật không ai có thể tưởng tượng được điều ấy. Bài học nào dạy chúng ta có thể thấy lượng đức tin của mình?

Thứ Năm *30 Tháng 6*

Bê-tên, Nhà Của Đức Chúa Trời

Gia-cốp và Ê-sau, giống như Ca-in và A-bên, biểu hiệu cho hai loại người thờ phượng. Ê-sau yêu thích cuộc đời thám hiểm và được cha mình ngưỡng mộ về tính ấy. Gia-cốp dường như có một đời sống nội tâm hơn. Nhưng ông cũng có những lỗi lầm trong cá tánh. Gia-cốp muốn được có quyền trưởng nam là quyền của người anh sinh đôi của mình. Bởi vì vậy mà Gia-cốp làm theo mưu kế của mẹ mình đặng gạt cha và cướp quyền của anh. Hậu quả là Gia-cốp phải bỏ nhà chạy trốn đặng lánh cơn giận của anh mình và chẳng bao giờ còn được nhìn gặp mẹ mình nữa.

Đọc câu chuyện của Gia-cốp trên đường giong ruổi (Sáng 28:10-22) và để ý lời hứa và niềm hy vọng Đức Chúa Trời ban cho ông trong giấc chiêm bao. Câu trả lời của Gia-cốp là gì?

_____

_____

_____

Đây là một thí dụ đầu tiên trong Sáng thế Ký về "nhà của Đức Chúa Trời" (câu 17). Với Gia-cốp đó chỉ là một trụ bằng những viên đá. Nhưng Bê-tên đã trở thành một chỗ rất quan trọng trong lịch sử Kinh Thánh. Nơi đây Gia-cốp đã thờ phượng Đức Chúa Trời của tổ phụ mình. Nơi đây, ông đã lập một lời thề hứa nguyện trung tín với Ngài. Và cũng tại đây, như tổ phụ mình là Áp-ra-ham, Gia-cốp đã hứa ông sẽ hoàn trả mọi phần mười của lợi tức mình cho Chúa, và đó là một phần của sự thờ phượng của ông đối với Đức Chúa Trời.

Chúng ta có thể cảm thấy được sự kính sợ của Gia-cốp trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Gia-cốp phải hiểu được sự vĩ đại của Đức Chúa Trời hơn bao giờ hết. Và Kinh Thánh cho thấy thái độ sợ, hãi hùng và sùng kính; rồi tiếp đó là Gia-cốp thờ phượng Ngài. Ở đây, có một tiêu chuẩn quan trọng về thái độ chúng ta phải có khi thờ phượng. Thái độ này, cũng được nói đến trong Khải huyền 14:7, là phải "kính sợ Đức Chúa Trời."

Thờ phượng không phải là đến trước mặt Chúa như là đến chơi với bạn bè của mình. Thái độ của chúng ta khi đến trước mặt Chúa phải là thái độ của một tội nhân cần được nhận ân sủng. Chúng ta phải phủ phục trước mặt Đấng Tạo Hóa của mình vì chúng ta cần Ngài, kính Ngài, sợ Ngài, và cảm tạ Ngài vì Ngài là Chúa của vũ trụ, là Thượng Đế, là Đấng dựng nên chúng ta và Ngài yêu chúng ta đến độ Ngài sẵn sàng cứu chúng ta khỏi sự chết mất đời đời.

Lòng bạn kính và sợ Chúa như thế nào khi bạn thờ phượng Ngài? Hay lòng bạn cứng cỏi, nguội lạnh và không thấy có sự biết ơn? Nếu vậy, bạn làm gì để thay đổi?

_____

Thứ Sáu *1 Tháng 7*

Nghiên Cứu Bổ Túc: Đọc sách của bà Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, trang 47-51; 60-62; 71-74;105-107; 148-153; 197-203.

"Lời thề của Gia-cốp tại Bê-tên là những lời thốt ra từ một tâm lòng biết ơn về lời hứa của sự yêu thương và lòng nhân từ của Đức Chúa Trời. Gia-cốp cảm thấy Đức Chúa Trời đã nhận ông thuộc về Ngài, và ông cảm thấy mình cần phải bày tỏ lòng cảm kích của mình đối với tình yêu ấy của Ngài. Cũng như Gia-cốp, chúng ta muốn bày tỏ lòng biết ơn của mình đối với tình yêu và lòng nhân từ của Ngài. Cơ Đốc nhân cần phải thường xuyên nghĩ tới cuộc đời đã qua của mình và ý thức được tình yêu vô lường mà Chúa đã có cho người . . . Người phải ý thức được sự chăm gìn của thiên thượng cho mình. Khi nhìn những phước hạnh mình nhận được, bằng sự hạ mình và một tấm lòng biết ơn, người phải thường nghĩ 'Đức Chúa Trời đã quá độ lượng với tôi! Biết bao giờ tôi mới đền đáp được ơn Ngài?' Thi thiên 116:12." – Phỏng theo Ellen G. White, *Patriachs and Prophets*, trang 187.

Đề Tài Thảo Luận:

1. Sự hy sinh của Đấng Cứu Thế phải là tâm điểm của tất cả các sự thờ phượng và nghi lễ của chúng ta. Bạn nghĩ câu hỏi sau đây nghiêm trọng như thế nào, (1) Tại sao chúng ta thờ lạy Đức Chúa Giê-su? (2) Ngài đã làm gì để xứng đáng với sự thờ phượng của chúng ta? (3) Chúng ta thờ phượng Đức Chúa Trời để làm gì?

2. Cách nào chúng ta có thể áp dụng để làm các nghi lễ thờ phượng của chúng ta là dụng cụ làm cho thế gian biết Đức Chúa Trời là ai, và Ngài là như thế nào? Qua bài học tuần này, chúng ta nghĩ phần nào của sự thờ phượng có thể hữu ích cho việc làm chứng đạo của chúng ta?

3. Đọc lại câu chuyện của Áp-ra-ham dâng một phần mười lợi tức của ông cho thầy tế lễ Mên-chi-xê-đéc (Sáng 14:20). Tại sao hoàn trả phần mười về cho Chúa là một hành động của sự thờ phượng? Chúng ta bày tỏ gì với Chúa khi chúng ta hoàn trả phần mười về cho Ngài?

4. Hãy suy nghĩ về tư tưởng về sự kính sợ trong sự thờ phượng. Tại sao điều này là một phần quan trọng của việc thờ phượng? Tại sao việc xem Đức Chúa Trời ngang hàng với mình khi chúng ta thờ phượng Ngài là sai?